

PRAKSISOVERSIGT · AFGIFTSRET

Praksisoversigt over vægtafgift, udligningsafgift og privatbenyttelsestillæg

Afgrænsningen privat/blandet/erhvervsmæssig anvendelse, dagsbevis, hæftelse og fritagelser efter vægtafgiftsloven

Version 2 Opdateret 22. jul. 2026 35 afgørelser · 2000-2026

[Læs online](#)

INTRODUKTION

Vægtafgiftsloven regulerer den periodiske afgift af de ældre køretøjer – personbiler registreret første gang før 1. juli 1997 og vare-/lastbiler før 18. marts 2009 – der ikke er overgået til den brændstof- og CO₂-baserede grønne ejeravgift. Loven rummer i dag fire selvstændige afgiftselementer: vægtafgift, udligningsafgift af dieseldrevne køretøjer, privatbenyttelsestillæg for gulpladevarebiler og partikeludledningstillæg for ældre dieselmotorer. Praksis er helt domineret af Landsskatteretten, hvor tyngden ligger i afgrænsningen mellem privat, blandet og udelukkende erhvervsmæssig anvendelse af varebiler samt i hæftelses- og frist spørgsmål ved efteropkrævning. Oversigten kortlægger denne praksis sammen med lovgrundlaget, forarbejderne og de administrative regler om dagsbeviser, kontrol og afgiftsfritagelse.

PRINCIPPER UDLEDT AF PRAKSIS

- 01** Vægtafgiftsloven gælder kun for de ældre køretøjer – personbiler registreret første gang før 1. juli 1997 og vare-/lastbiler før 18. marts 2009; nyere køretøjer afgiftsberigtiges efter brændstofforbrugsafgiftsloven.
- 02** Privatbenyttelsestillæg efter § 2 a udløses alene for varebiler omfattet af § 4, stk. 1, II, A, hvis første indregistrering som nye er sket efter den 2. juni 1998; ved blandet anvendelse betales 50 pct. af tillægget, jf. § 4, stk. 2.
- 03** Kørsel mellem hjem og arbejdsplads anses efter forarbejderne som udgangspunkt for virksomheden uvedkommende – vægtafgiftsloven indeholder ingen 60-dages-regel svarende til ligningslovens § 9 B.
- 04** For lønmodtagere kræver blandet anvendelse efter § 2 a, stk. 3, nr. 2, både en klar aftale om at stille bil til rådighed, at kørslen har et ikke uvæsentligt omfang, og at det er nødvendigt, at kørslen udføres i en varebil.
- 05** Nødvendighedskriteriet er en konkret vurdering af det transporterede materiels omfang – dokumenterede, store og beskidte arbejdsredskaber opfylder det, mens småt udstyr og enkelte årlige messer ikke gør.

- 06** Konstateres privat kørsel ved kontrol, påhviler det ejeren at afkræfte formodningen for privat rådighed siden anskaffelsen, hvilket som udgangspunkt kun kan ske ved et ført kørselsregnskab.
- 07** Formodningen kan afkræftes ved en samlet konkret vurdering: dokumenteret erhvervsmæssigt formål med den observerede kørsel og rådighed over andre biler til privat brug kan føre til medhold.
- 08** Efteropkrævning af vægtafgift og privatbenyttelsestillæg sker efter skatteforvaltningslovens regler, og den ordinære frist er 3 år efter angivelsesfristens udløb, jf. § 31, stk. 1.
- 09** Ekstraordinær efteropkrævning efter § 32, stk. 1, nr. 3, forudsætter forsæt eller grov uagtsomhed – Landsskatteretten har i flere sager afvist, at manglende kørebog eller uenighed om kvalifikationen af en enkelt tur i sig selv er groft uagtsomt.
- 10** Afgiften påhviler den, i hvis navn køretøjet er registreret ved afgiftsperiodens begyndelse; er der registreret både ejer og bruger, hæfter de begge, og hæftelsen består uanset konkurs, manglende faktisk rådighed eller manglende betaling af forsikring.
- 11** Afgiftsperioden afkortes først ved formel afmelding i Køretøjsregisteret eller ved anmeldt ejerskifte – en skriftlig meddelelse om salg uden aflevering af nummerplader afbryder ikke afgiftspligten.
- 12** Dagsbeviset efter § 4, stk. 8, koster 185 kr. pr. dag i indtil 20 dage pr. kalenderår for biler indtil 4 t og dækker de tilsvarende, der følger af den private benyttelse, bortset fra moms, der afregnes særskilt med 40 kr. pr. dag efter momslovens § 29 a.
- 13** Udligningsafgiften af dieseldrevne køretøjer har efter forarbejderne til formål at udligne forskellen mellem beskatningen af energiindholdet i diesel og benzin – den er nedsat med 30 pct. for 2025 og 2026 og med 21 pct. fra 2027.
- 14** Partikeludledningstillægget på 1.000 kr. årligt bortfalder først fra det tidspunkt, hvor Skatteforvaltningen modtager synsvirksomhedens anmeldelse om, at et eftermonteret partikelfilter er godkendt og virker.
- 15** Efter 35 år fra første registrering betales kun ¼ af satserne for vægtafgift, udligningsafgift, privatbenyttelsestillæg og partikeludledningstillæg, jf. § 15, stk. 3.
- 16** Afgiftsfritagelsen for handicapbiler i § 16 følger den kommunale bevilling: kommunalbestyrelsen træffer afgørelse om fritagelse med klageadgang til Ankestyrelsen, mens Skatteforvaltningens afgørelse om fritagelsens ophør påklages til Landsskatteretten.
- 17** Klager over vægtafgift og privatbenyttelsestillæg afgøres af Landsskatteretten – motorankenævnene behandler efter skatteforvaltningslovens § 7 alene klager over værdifastsættelse mv. efter registreringsafgiftsloven.
- 18** Anvender Skatteforvaltningen den særlige procedure i skatteforvaltningslovens § 20 e, træffes afgørelsen først, hvorefter parten har mindst 15 dage til bemærkninger; sagsfremstillingskravet i § 19 gælder da ikke, jf. § 19, stk. 5, nr. 9.

- 19** Manglende hjemmel i satstabellen medfører, at afgiften ikke kan opkræves – bortfaldet af vægtgruppen 2.501-3.000 kg i 2025 udløste genoptagelse og tilbagebetaling af egen drift i ca. 6.347 sager.

Lovens anvendelsesområde: de ældre køretøjer og de fire afgiftselementer

§ 1

Efter [vægtafgiftslovens § 1, stk. 1](#) svares afgift til statskassen af motorkøretøjer, traktorer, påhængsvogne, sættevogne til personbefordring, påhængsredskaber (herunder campingvogne) og registreringspligtige motorredskaber indrettet til godstransport, når køretøjet skal registreres i Køretøjsregisteret. Afgiftspligten omfatter derimod ikke køretøjer, der er afgiftspligtige efter brændstofforbrugsafgiftsloven, jf. [§ 1, stk. 2](#).

Denne afgrænsning er hele oversigtens omdrejningspunkt. Som lovgiver selv formulerer det i bemærkningerne til satsomlægningen i [lov nr. 203 af 13. februar 2021](#):

Loven gælder for personbiler indregistreret før den 1. juli 1997 og varebiler indregistreret før den 18. marts 2009. Afgiften er for personbiler gradueret efter bilens vægt, og for vare- og lastbiler gradueret efter bilens tilladte totalvægt.

Landsskatteretten har lagt netop dette til grund i [16-0031068](#), hvor retten præciserede, at der for varevogne indregistreret før den 18. marts 2009 skal betales vægtafgift og ikke grøn ejerafgift.

Loven rummer i dag fire selvstændige afgiftselementer, der siden 2010 har haft hver sin bestemmelse:

Afgiftselement	Hjemmel	Kort karakteristik
Vægtafgift	§ 2, stk. 1 , jf. § 3 og § 4	Af samtlige afgiftspligtige køretøjer; personbiler efter egenvægt, vare-/lastbiler efter tilladt totalvægt
Udligningsafgift	§ 2, stk. 2	Af køretøjer indrettet til anden drivkraft end benzin og elektricitet (i praksis diesel)
Privatbenyttelsestillæg	§ 2 a	Af varebiler omfattet af § 4, stk. 1, II, A , første indregistreret som nye efter 2. juni 1998
Partikeludledningstillæg	§ 2 b	1.000 kr. årligt af ældre dieselbiler uden tilstrækkelig partikelbegrænsning

Opdelingen blev gennemført ved [lov nr. 523 af 12. juni 2009](#) og videreført ved [lov nr. 1386 af 21. december 2009](#). Af forarbejderne fremgår, at der var tale om en i det væsentlige redaktionel omstrukturering af den tidligere § 2:

Bestemmelserne i § 2, § 2 a og § 2 c, er en videreførelse af § 2 i vægtafgiftsloven, og ændringerne er dermed af redaktionel karakter. (...) Efter § 2 a skal der betales et tillæg for helt eller delvis privat benyttelse af varebiler med en tilladt totalvægt på ikke over 4 tons, der er registreret første gang som nye efter den 2. juni 1998. Bestemmelsen er en videreførelse af § 2, stk. 2-4, i vægtafgiftsloven.

Dette forklarer, hvorfor den ældre – og fortsat helt centrale – praksis fra 2009-2011 henviser til »vægtafgiftslovens § 2, stk. 3, nr. 1 og 2«, mens nyere afgørelser henviser til § 2 a, stk. 3, nr. 1 og 2. Retstilstanden er den samme.

Endelig fastslår § 2 c, at der for køretøjer, som efter deres anvendelse omfattes af flere afgiftssatser, svares afgift efter den højeste sats.

LOV

Vægtafgiftsloven § 1, stk. 1, 2

Vægtafgiftsloven § 2, stk. 1, 2

Vægtafgiftsloven § 2a

Vægtafgiftsloven § 2b

Vægtafgiftsloven § 2c

PRAKSIS Landsskatteretten · Vægtafgift – Registreret ejer – Uberettiget registrering – Køretøjsregisteret

26.10.2018

Privatbenyttelsestillæggets tredeling: privat, blandet og udelukkende erhvervsmæssig anvendelse

§ 2

Privatbenyttelsestillægget blev indført ved [lov nr. 363 af 2. juni 1997](#) med virkning fra 1. januar 1998. Af forarbejderne fremgår formålet nøgternt:

Der foreslås en ny afgift på 5.000 kr. årligt for privat anvendelse af varebiler m.v. med tilladt totalvægt fra 2.001 kg til og med 4.000 kg. For varebiler med en tilladt totalvægt under og 2 tons er afgiften 1.000 kr.

Definitionerne af anvendelseskategorierne blev udbygget ved [lov nr. 81 af 9. februar 1998](#) og [lov nr. 421 af 26. juni 1998](#) og findes i dag i [§ 2 a, stk. 2-4](#):

- **Privat anvendelse** foreligger, når den registrerede ejer eller bruger ikke anvender køretøjet i forbindelse med udøvelse af virksomhed eller er forpligtet til at anvende det ved udførelse af arbejdsopgaver som led i et ansættelsesforhold.
- **Blandet privat og erhvervsmæssig anvendelse** foreligger enten (nr. 1), når en virksomhed anvender køretøjet både som led i virksomheden og til formål, der er virksomheden uvedkommende, eller (nr. 2), når en fysisk person som led i et ansættelsesforhold eller selvstændigt bierhverv skal anvende køretøjet, og det under hensyn til formålet er nødvendigt, at kørslen udføres med en varebil.
- Er brugeren forskellig fra ejeren, fastlægges den afgiftsmæssige status **på grundlag af brugerens anvendelse**, jf. § 2 a, stk. 4.

Den økonomiske konsekvens af kvalifikationen følger af [§ 4, stk. 2](#): ved blandet anvendelse betales tillæg med 50 pct. af tillægget for privat anvendelse. Da tillægget for privat anvendelse for de fleste varebiler udgør 6.250 kr. årligt (2024-niveau), er forskellen mellem »blandet« og »udelukkende privat« i praksis flere tusinde kroner om året pr. køretøj – og ved efteropkrævning for flere år tilbage betydelige beløb.

Historisk skete udligningen af tillægget for momsregistrerede virksomheder gennem en særskilt tilbagebetalingsordning, som blev indsat samtidig med tillægget selv. Af forarbejderne til denne ordning fremgår formålet:

Det foreslås, at virksomheder, der er registreret efter momsloven og lønsumsafgiftsloven, kan få tilbagebetalt det foreslåede nye tillæg for privat anvendelse på varebiler med henblik på, at tillægget kun skal belaste den private brug af disse køretøjer. (...) Tillægsafgiften tilbagebetales fuldt ud, når varebilen udelukkende benyttes erhvervsmæssigt i virksomheden. Hvis virksomheden benytter varebilen til blandet kørsel, dvs. både erhvervsmæssige og private formål, tilbagebetales afgiften med 50 pct.

I dag er halveringen indarbejdet direkte i satsstrukturen via § 4, stk. 2, og hviler dermed ikke længere på en efterfølgende tilbagebetaling over momsangivelsen.

Anmeldelsespligten er reguleret i [§ 9, stk. 1](#): ved registrering – og ved enhver efterfølgende ændring af registrering eller anvendelse – skal anmelderen for varebiler første indregistreret som nye efter 2. juni 1998 angive, om køretøjet skal anvendes privat, blandet eller udelukkende erhvervsmæssigt. Efter [§ 9, stk. 2](#) skal den afgiftspligtige **straks** anmelde enhver ændring af betydning for afgiftens beregning. Registreringen afspejles udadtil: efter [§ 82 i bekendtgørelse om registrering af køretøjer](#) skal vare- og lastbiler indtil 4 t, der er registreret til privat eller blandet brug, forsynes med et mærke bag på bilen – for biler registreret fra 1. januar 2009 erstattet af papegøjennummerpladen.

LOV

Vægtafgiftsloven § 2a, stk. 2-4

Vægtafgiftsloven § 4, stk. 2

Vægtafgiftsloven § 9, stk. 1, 2

Kørsel mellem hjem og arbejde – vægtafgiftsloven har ingen

§ 3 60-dages-regel

Det hyppigste stridspunkt i praksis er kørsel mellem bopæl og arbejdsplads. Landsskatteretten har konsekvent lagt forarbejderne til [lov nr. 421 af 26. juni 1998](#) til grund, hvorefter en sådan kørsel som udgangspunkt anses for virksomheden uvedkommende, medmindre den udføres i virksomhedens interesse som led i momspligtig virksomhed.

Den ledende afgørelse er [09-01188](#). Klageren havde solgt sin virksomhed til et selskab, var ansat der, leasede en Volvo XC 90 på gule plader og fakturerede selskabet for kørslen; efter ansættelseskontrakten var hjemmeadressen hans arbejdssted. Af 157 fakturerede ture i perioden 3. oktober 2006 – 29. november 2007 gik 133 mellem bopælen og selskabets adresse. Landsskatteretten stadfæstede tillægget for blandet anvendelse og lagde vægt på tre forhold:

- kørsel mellem hjem og arbejdsplads anses som udgangspunkt for virksomheden uvedkommende i vægtafgiftslovens forstand,
- 133 af 157 ture var netop sådan kørsel, og
- der var ikke ført kørebog til dokumentation af bilens øvrige anvendelse.

Afgørende er, at skattecentret i sagen udtrykkeligt fastholdt, at der **ikke** findes en lempelse svarende til 60-dages-reglen i [ligningslovens § 9 B, stk. 1](#) – en betragtning Landsskatteretten ikke tilsidesatte. Vægtafgiftslovens anvendelseskategorier skal altså vurderes selvstændigt og ikke ved en mekanisk overførsel af de indkomstskatteretlige befodringsregler.

Samme tema behandles i [10-00998](#), der ligeledes angår tillæg for blandet privat og erhvervsmæssig anvendelse ved kørsel mellem hjem og arbejdsplads.

At bopælen tillige er virksomhedens registrerede adresse, hjælper ikke skatteyderen – tværtimod. I [07-01016](#) lagde Landsskatteretten netop vægt på, at virksomheden blev drevet fra klagerens private adresse, hvilket måtte formodes at betyde, at bilen var parkeret ved bopælen, at bilen ikke var uanvendelig til privat kørsel, at der ikke var ført kørebog, og at en erklæring fra en bekendt om adgang til en anden bil ikke var tilstrækkelig. Tilsvarende i [08-03071](#), hvor efteropkrævning af moms og tillæg for privat anvendelse blev behandlet samlet.

LOV

Ligningsloven § 9b, stk. 1

Vægtafgiftsloven § 2a, stk. 3

PRAKSIS	Landsskatteretten · Tillæg for blandet privat og erhvervsmæssig anvendelse af varebil - Kørsel mellem hjem og arbejdsplads	05.05.2011
	Landsskatteretten · Landsskatteretten: Efteropkrævning af moms og tillæg for privat anvendelse af varebil	03.06.2010
	Landsskatteretten · Tillæg for blandet privat og erhvervsmæssig anvendelse af varebil - Kørsel mellem hjem og arbejde	11.12.2009
	Landsskatteretten · Landsskatteretten stadfæster efteropkrævning af moms og vægtafgift for varebil	31.08.2009

§ 4 Nødvendighedskriteriet for lønmodtagere: hvad skal der til, før varebilen er »nødvendig«?

For lønmodtagere og personer med selvstændigt bierhverv gælder efter § 2 a, stk. 3, nr. 2 et skærpet krav: den registrerede ejer/bruger skal som led i ansættelsesforholdet **skulle** anvende køretøjet, og det skal under hensyn til formålet være **nødvendigt**, at kørslen udføres med en varebil. Landsskatteretten har i 08-03010 sammenfattet kravet med henvisning til forarbejderne:

Forarbejderne til loven specificerer, at der skal foreligge en klar aftale, som forpligter lønmodtageren til at anvende egen bil, og at kørslen nødvendigvis må udføres med en varevogn.

Praksis viser en konsekvent, men konkret bevisvurdering, hvor det transporterede materiels fysiske omfang er afgørende:

Afgørelse	Erhverv/materiel	Udfald
08-03010	Skovløber: hundetransportkasser (95 × 70 × 68 cm), mineralfodertrug (45 kg), kratryddere på 190 cm, motorsave, hegnsmaterialer, døde sæler	Nødvendighedskravet opfyldt – blandet anvendelse (halvt tillæg)
09-00394	Direktør i GPS-virksomhed: udstyr på typisk 20 × 20 cm, deltagelse i to årlige udstillinger	Ikke nødvendigt – køretøjet anset for udelukkende privat anvendt
10-01057	Operainstruktør: belysningsanlæg, kulisser, rekvisitter, kostumer	Betingelserne for halv afgift ikke opfyldt – ingen skriftlig aftale, kørselens omfang tvivlsomt

I 08-03010 var det afgørende, at klageren via kørselsbemyndigelser og en erklæring fra arbejdsgiveren kunne dokumentere forpligtelsen, og at billeddokumentation viste materiellets omfang. I 09-00394 anerkendte Landsskatteretten derimod, at direktørkontrakten forpligtede klageren til at stille bil til rådighed, men fandt det ikke godtgjort, at kørslen nødvendigvis skulle ske i en varebil, da selskabets primære produkt var småt GPS-udstyr, og deltagelse i to årlige udstillinger ikke kunne tillægges afgørende vægt.

10-01057 illustrerer, at Skatteforvaltningen opstiller tre kumulative betingelser for lønmodtagere – skriftlig aftale om at stille bilen til rådighed, nødvendighed af varevogn og et ikke uvæsentligt kørselsomfang for arbejdsgiveren. Landsskatteretten tiltrådte, at betingelserne ikke var opfyldt, da klageren ikke kunne anses for som led i et ansættelsesforhold at skulle stille sin varebil til rådighed, og da det var tvivlsomt, om kørslen havde et ikke uvæsentligt omfang, når der ikke var modtaget løn af betydning siden bilens anskaffelse.

Specialindretning spiller en selvstændig rolle. Sagen [11-00540](#) angår netop forholdet mellem specialindretning og privat anvendelse efter § 2 a, stk. 1. Skattemæssigt gælder et parallelt, men strengt kriterium, som Landsskatteretten sammenfattede i [22-0041503](#):

Efter forarbejderne til § 16 omfatter undtagelsen for specialkøretøjer såsom kraner, lastbiler og andre køretøjer, der ikke kan anses for egnede som alternativ til en privat bil. Det er bilens indretning, der afgør, om bilen er uegnet som alternativ til en privat bil.

En VW Transporter kassevogn med udtagelig hyldeopdeling opfyldte ikke dette. Afgrænsningen af mandskabsvogne, der efter [§ 4, stk. 7](#) afgiftsberigtiges efter satserne for vare- og lastmotorkøretøjer, er behandlet af Skatterådet i [SKM2021.202.SR](#) og af Landsskatteretten i [20-0092985](#) om afgiftspligt for en mandskabsvogn efter privat kørsel.

LOV	Ligningsloven § 16, stk. 4	Vægtafgiftsloven § 2a, stk. 3	Vægtafgiftsloven § 4, stk. 7
PRAKSIS			
	Landsskatteretten · Beskatning af fri bil - Privat kørsel i firmabil på gule plader		07.10.2022
	Landsskatteretten · Afgiftspligt for mandskabsvogn efter privat kørsel		13.09.2021
	Landsskatteretten · Vægtafgift og privat anvendelse af varebil – specialindretning		01.11.2011
	Landsskatteretten · Afgørelse om privatbenyttelsesafgift for varebil og genoptagelse af afgiftstilsvær		07.10.2011
	Landsskatteretten · Landsskatteretten stadfæster afgørelse om privat anvendelse af varebil		31.03.2010
	Landsskatteretten · Skovløbers varebil anset for blandet privat og erhvervsmæssig anvendelse		27.11.2009
	Skatterådet · Mandskabsvogne versus varebiler regler for erhvervskørsel og momsfradrag		13.04.2021

§ 5 Kontrol, standsning og bevisbyrde – ét tilfælde af privat kørsel er nok

Kontrolgrundlaget findes i [§ 21](#). Skatteforvaltningen har uden retskendelse adgang til eftersyn i virksomheder registreret som ejer eller bruger af varebiler omfattet af § 4, stk. 1, II, A, og til at efterse køretøjerne og regnskabsmaterialet, jf. [stk. 1](#). Efter [stk. 3](#) kan eftersyn af køretøjer registreret til blandet eller erhvervsmæssig anvendelse foretages **på offentlige steder**, og efter [stk. 4](#) skal ejeren ved blandet anvendelse i ansættelsesforhold meddele alle nødvendige oplysninger, ligesom forvaltningen kan undersøge forholdet hos nuværende og tidligere arbejdsgivere. Politiet yder bistand, jf. [stk. 5](#).

Bevisbyrdemønstret, som praksis har udviklet, er stringent: konstateres privat kørsel blot **én gang**, vender bevisbyrden. Landsskatteretten formulerede det i [22-0041503](#), hvor en engrosvirksomheds indehaver blev standset af Toldstyrelsen ved den tyske grænse med større mængder øl, læskedrikke og vin i en VW Transporter på gule plader:

Som følge af den private kørsel på standsningstidspunktet, påhviler det klageren at afkræfte formodningen om, at bilen har stået til rådighed for hans private brug siden anskaffelsen af bilen i 2018, jf. SKM2013.526.ØLR. Afkræftelse heraf kan som udgangspunkt kun ske ved et kørselsregnskab, jf. Højesteretsdom i SKM2009.239.

Motorstyrelsen opkrævede i samme sag privatbenyttelsesafgift og omregistrerede bilen til papegøjeplader for hele perioden fra anskaffelsen, og Landsskatteretten fremhævede, at klageren hverken havde ført kørebog eller købt dagsbevis. At husstanden rådede over en privat personbil, kunne ikke i sig selv afkræfte formodningen.

Formodningen er dog ikke uafkræftelig. I [09-02392](#) blev en direktør standset ved den dansk-tyske grænse med øl og sodavand i en Audi Q7 på gule plader og oplyste ved kontrollen, at varerne var til privat brug. Landsskatteretten gav alligevel selskabet medhold efter en samlet konkret vurdering og lagde vægt på, at

drikkevarerne skulle bruges til selskabets julefrokost, at direktøren følte sig presset under vejkontrollen, at skatteankenævnet i den parallelle sag om fri bil havde givet ham medhold, og at han i perioden havde andre biler til rådighed for privat brug, som han blev beskattet af.

Samme nuancering ses i [08-02459](#), hvor en Opel Vivaro med kalibreringsudstyr, rullebund og oliefyr blev observeret på en lystbådehavn med bådstativ og grej. Flertallet fandt det tvivlsomt, om bilen udelukkende havde været anvendt erhvervsmæssigt, og bemærkede, at bevisbyrden for udelukkende erhvervsmæssig anvendelse påhviler den, der påberåber sig den – men et fragtbrev og en lejeaftale udarbejdet efter SKATs henvendelse kunne ikke frikende ejeren.

Nyere afgørelser viderefører linjen om kvalifikation af den enkelte tur: [22-0074066](#) angår privatbenyttelsesafgift for en varebil anvendt til jagt og til transport af en ikke-ansat passager, og [23-0061130](#) angår private indkøb foretaget under erhvervsmæssig kørsel – begge afgjort efter [§ 2 a, stk. 1](#), [§ 4](#) og [§ 10, stk. 1](#). Landsskatteretten har endvidere i **SKM2023.295.LSR** (j.nr. 21-0028582) taget stilling til, om der skulle opkræves privatbenyttelsesafgift for en varebil efter vægtafgiftslovens §§ 2 a og 4.

Endelig viser [08-02554](#) sammenhængen til indkomstbeskatningen: en firmabil på gule plader falder kun uden for [ligningslovens § 16, stk. 4](#), hvis bilen er omfattet af vægtafgiftslovens § 4, stk. 1, II, A, og der ikke er betalt tillæg for privat anvendelse. Betales privatbenyttelsestillægget, er sagen om fri bil reelt afgjort – og omvendt kan konstateret privat kørsel udløse både beskatning af fri bil og efteropkrævning af privatbenyttelsestillæg. Overtrædelse af de registrerede anvendelsesbetingelser er desuden strafsanktioneret: efter [§ 23, stk. 2, nr. 5](#) straffes med bøde den, der forsætligt eller groft uagtsomt benytter eller indretter et køretøj i strid med køretøjets registrerede art og anvendelse.

LOV

[Ligningsloven § 16, stk. 4](#)[Vægtafgiftsloven § 2a, stk. 1](#)[Vægtafgiftsloven § 21, stk. 1-5](#)[Vægtafgiftsloven § 23, stk. 2](#)

PRAKSIS	Landsskatteretten · Privatbenyttelsesafgift for varebil – private indkøb under erhvervsmæssig kørsel	07.04.2025
	Landsskatteretten · Privatbenyttelsesafgift for varebil anvendt til jagt og transport af ikke-ansat passager	17.01.2024
	Landsskatteretten · Beskatning af fri bil - Privat kørsel i firmabil på gule plader	07.10.2022
	Landsskatteretten · Vægtafgift for varebil: Indkøb til firmajulefrokost anset for erhvervsmæssig kørsel	19.04.2011
	Landsskatteretten · Beskatning af fri bil - Varebil på gule plader - Privat anvendelse	18.11.2010
	Landsskatteretten · Tillæg for blandet privat og erhvervsmæssig anvendelse af varebil - Forældelse efter skatteforvaltningsloven	09.12.2009

§ 6 Efteropkrævning: den ordinære 3-årsfrist og den snævre adgang til ekstraordinær genoptagelse

Efteropkrævning af vægtafgift og privatbenyttelsestillæg sker efter skatteforvaltningslovens almindelige regler om afgiftstilsvær. Det blev fastslået i Landsskatterettens afgørelse i [09-00931](#), offentliggjort som **SKM2010.93.LSR**, hvorefter efteropkrævning af vægtafgift kunne ske efter reglerne i skatteforvaltningsloven.

Den ordinære frist følger af [skatteforvaltningslovens § 31, stk. 1](#): varsel om fastsættelse eller ændring af et afgiftstilsvær kan ikke afsendes senere end 3 år efter angivelsesfristens udløb, og afgørelsen skal træffes senest 3 måneder efter varslet. Ekstraordinær fastsættelse forudsætter en af de udtømmende situationer i [§ 32, stk. 1](#)

– i disse sager næsten altid nr. 3 om forsætlig eller groft uagtsom adfærd – og skal varsles inden 6 måneder fra kundskabsstidspunktet, jf. § 32, stk. 2.

Praksis viser, at Skatteforvaltningen gentagne gange har strakt sig for langt tilbage i tid:

- I [08-02459](#) fandt Landsskatteretten, at selskabet ikke havde handlet groft uagtsomt eller forsætligt. Der forelå derfor ikke særlige omstændigheder som omhandlet i § 32, stk. 1, og SKAT kunne ikke opkræve afgift ud over den ordinære frist i § 31, stk. 1 – selv om retten materielt fandt det tvivlsomt, om varebilen udelukkende havde været anvendt erhvervsmæssigt.
- I [10-01057](#) blev afgørelsen ændret delvist: klageren skulle betale fuld privatbenyttelsesafgift **inden for** den ordinære frist, men SKAT havde ikke grundlag for at antage, at klageren havde handlet groft uagtsomt, og kunne derfor ikke efteropkræve for den ældre periode.
- I [09-01090](#) var problemet den manglende begrundelse for den ekstraordinære fastsættelse.
- I [10-03357](#) var problemet manglende sagsfremstilling ved efteropkrævning af vægtafgift, jf. [skatteforvaltningslovens § 19](#).

Mønstret er klart: den blotte omstændighed, at der ikke er ført kørebog, eller at parterne er uenige om kvalifikationen af en enkelt observeret tur, er ikke i sig selv groft uagtsomt. Skal efteropkrævningen række længere end 3 år tilbage, kræves der noget kvalificeret mere – og bevisbyrden herfor påhviler myndigheden.

Omvendt gælder, at når et afgiftskrav først er opstået, hjælper det ikke skatteyderen, at kravet føles urimeligt: i [24-0008316](#) fastslog Landsskatteretten på et beslægtet motorafgiftsområde, at en almindelig disposition over egne forhold ikke i sig selv udgør »særlige omstændigheder«.

LOV

[Skatteforvaltningsloven § 19](#)[Skatteforvaltningsloven § 31, stk. 1](#)[Skatteforvaltningsloven § 32, stk. 1, 2](#)

PRAKSIS	Landsskatteretten · Nægtet tilbagebetaling af eksportgodtgørelsesgebyr efter annullering af eksportsag	12.11.2024
	Landsskatteretten · Afgørelse om privatbenyttelsesafgift for varebil og genoptagelse af afgiftstilsvaret	07.10.2011
	Landsskatteretten · Landsskatteretten: Manglende sagsfremstilling ved efteropkrævning af vægtafgift	06.05.2011
	Landsskatteretten · Tillæg for privat anvendelse af varebil - god tro og efteropkrævning	11.12.2009
	Landsskatteretten · Afgørelse om tillæg for privat anvendelse af varebil - manglende begrundelse for ekstraordinær fastsættelse	11.12.2009
	Landsskatteretten · Tillæg for blandet privat og erhvervsmæssig anvendelse af varebil - Forældelse efter skatteforvaltningsloven	09.12.2009

§ 7 Klagevejen og den særlige § 20 e-procedure ved motorafgifter

Klager over afgørelser om vægtafgift, udligningsafgift og privatbenyttelsestillæg afgøres af **Landsskatteretten** – ikke af motorankenævnene. Efter [skatteforvaltningslovens § 7, stk. 1](#) afgør motorankenævnene alene klager over Skatteforvaltningens afgørelser om fastsættelse af den afgiftspligtige værdi af nye og brugte køretøjer, om godtgørelse efter registreringsafgiftslovens § 7 b, om afslag på genoptagelse heraf samt om bindende svar herom. Denne kompetencefordeling er slået fast i praksis: i [10-03453](#) og [11-04047](#) afviste Landsskatteretten at tage stilling til værdiansættelsen, fordi denne skulle afgøres af Motorankenævnet som første klageinstans.

For selve afgiftsberegningen gælder en særlig, forenklet sagsbehandlingsprocedure. Efter [skatteforvaltningslovens § 20 e, stk. 1, nr. 3](#) kan Skatteforvaltningen anvende en særlig procedure ved »genoptagelse og ændring af beregning af afgift efter registreringsafgiftslovens §§ 1 og 3-10, brændstofforbrugsafgiftslovens §§ 1-3 c eller §§ 1-8 i lov om vægtafgift af motorkøretøjer m.v.«. Proceduren vender den sædvanlige rækkefølge om, jf. [§ 20 e, stk. 2-4](#):

1. Afgørelsen træffes og ledsages af sagens faktiske oplysninger.
2. Parten får mindst 15 dage fra afgørelsens datering til at fremkomme med bemærkninger.
3. Har parten bemærkninger, træffer Skatteforvaltningen en **ny** afgørelse på grundlag af de foreliggende oplysninger.
4. Adgangen til at træffe ny afgørelse bortfalder, hvis parten klager.

Anvendes § 20 e, gælder kravet om sagsfremstilling og forudgående høring i [§ 19, stk. 1-3](#) ikke, jf. den udtrykkelige undtagelse i [§ 19, stk. 5, nr. 9](#). Praktisk betyder det, at klageren skal reagere hurtigt – og at en manglende forudgående partshøring ikke uden videre kan gøres gældende som ugyldighedsgrund, når proceduren er fulgt.

Baggrunden for konstruktionen belyses af Folketingets Ombudsmands egen drift-undersøgelse [2021-22 om 30 klagesager om værdifastsættelse af importerede brugte motorkøretøjer](#). Ombudsmanden fandt det **kritisabelt**, at Motorstyrelsen ikke partshørte over bl.a. annonceoplysninger anvendt ved værdifastsættelsen:

Sammenfattende mener jeg, at bl.a. oplysningerne i annoncer til brug for fastsættelsen af handelsprisen og oplysningerne i det materiale, som indhentes til brug for fastsættelse af nyprisen, er undergivet partshøringspligt efter forvaltningslovens § 19. Jeg mener derfor, at det er kritisabelt, at Motorstyrelsen ikke foretager partshøring i sagerne vedrørende sådanne oplysninger.

Ombudsmanden præciserede samtidig kompetenceforskellen mellem instanserne:

I skatteforvaltningslovens § 19 findes særregler på skatteområdet om sagsfremstilling, der betydeligt udvider kravene til partshøring i forhold til reglerne i forvaltningslovens kapitel 5. Disse regler om sagsfremstilling gælder for behandlingen af sager i motorankenævnene, jf. skatteforvaltningslovens § 35 d, men gælder ikke for behandlingen af sager i Motorstyrelsen (...). Ved sagsbehandlingen i Motorstyrelsen er det således den almindelige forvaltningsretlige bestemmelse om partshøring i forvaltningslovens § 19, der gælder.

Det var netop denne kritik, der ifølge Skatteministeriet foranledigede lovforslaget om den særlige partshøringsprocedure, som i dag findes i § 20 e.

LOV

[Forvaltningsloven § 19](#)
[Skatteforvaltningsloven § 7, stk. 1](#)
[Skatteforvaltningsloven § 19, stk. 5](#)
[Skatteforvaltningsloven § 20e, stk. 1-4](#)

PRAKSIS

Landsskatteretten · Opkrævning af registreringsafgift efter ophørt afgiftsfritagelse for handicapbus

06.01.2012

Landsskatteretten · Opkrævning af registreringsafgift efter ejerskifte ved død – Uskiftet bo – Handicapbus

30.06.2011

§ 8 Dagsbeviset: 185 kr. pr. dag efter § 4, stk. 8, og samspillet med momslovens § 29 a

Dagsbevisordningen er den ventil, der gør det muligt lovligt at køre privat i en erhvervsvarebil uden at udløse privatbenyttelsestillæg for hele afgiftsperioden. Efter [§ 4, stk. 8](#) kan Skatteforvaltningen for biler med tilladt totalvægt **indtil 4 t**, der ikke er registreret til hel eller delvis privat benyttelse, tillade, at der betales en afgift på **185 kr. pr. dag** i indtil **20 dage pr. kalenderår**. Beviset skal medbringes under kørslen og forevises politiet eller Skatteforvaltningen på forlangende.

Retsvirkningen fremgår af [§ 4, stk. 9](#): betalingen dækker de tilsvarende – bortset fra merværdiafgift – der følger af den private benyttelse af og rådighed over køretøjet den pågældende dag, og køretøjet anses fortsat som udelukkende erhvervsmæssigt benyttet. Der kan ikke udstedes dagsbevis til køretøjer, der er fritaget for afgift efter vægtafgiftsloven eller brændstofforbrugsafgiftsloven eller for registreringsafgift efter registreringsafgiftslovens § 2; el- og brintdrevne køretøjer er dog undtaget fra denne begrænsning.

Moms afregnes særskilt. Efter [momslovens § 29 a, stk. 1](#) kan der for vare- og lastmotorkøretøjer med tilladt totalvægt på **ikke over 3 t**, hvor der er taget fuldt momsfradrag, betales **40 kr. pr. dag** i indtil 20 dage pr. kalenderår for udtagning til privat brug. Bemærk vægtgrænsforskellen: vægtafgiftslovens dagsbevis rækker til 4 t, momslovens til 3 t.

Ordningens tilblivelse er lærerig. Den blev først vedtaget i 2008 med en dagsafgift på 225 kr., der skulle dække både moms- og skattemæssige krav, men loven trådte aldrig i kraft. Det fremgår direkte af forarbejderne til den efterfølgende konsekvensændring:

Ved lov nr. 1337 af 19. december 2008 om ændring af ligningsloven, lov om vægtafgift af motorkøretøjer m.v. og registreringsafgiftsloven er der fastsat regler om privat benyttelse af varebiler, der er registreret til udelukkende privat brug (dagsbeviser). Loven er endnu ikke sat i kraft, da den afventer EU-kommissionens godkendelse.

Ordningen blev genfremsat og gennemført ved [lov nr. 1353 af 21. december 2012](#) med virkning fra 1. januar 2013 – nu med en dagsafgift på 185 kr. og med den udtrykkelige afgrænsning over for momsen:

I modsætning til det almindelige årlige tillæg for privat anvendelse foreslås det, at dagsafgiften for privat benyttelse også skal dække eventuelle skattemæssige krav, der følger af den private benyttelse af og rådighed over bilen. Dagsafgiften omfatter ikke afgifter af brændstof m.v. Når det gælder moms henvises til bemærkningerne herom.

At undlade at købe dagsbevis har konsekvenser i begge retninger. I [22-0041503](#) fremhævede Landsskatteretten udtrykkeligt, at klageren hverken havde købt dagsbevis eller ført kørebog, da formodningen for privat rådighed siden anskaffelsen ikke blev anset for afkræftet. Og efter [§ 23, stk. 2, nr. 6](#) straffes med bøde den, der forsætligt eller groft uagtsomt under kørslen undlader at medbringe et bevis udstedt efter § 4, stk. 8.

Det skal endelig bemærkes, at satserne i loven er nominelle grundbeløb, der er blevet indekseret ad flere omgange – bl.a. ved [lov nr. 924 af 18. september 2012](#) og senest med indekseringen til 2024-niveau, jf. nedenfor.

LOV

[Momsloven § 29a, stk. 1](#)[Vægtafgiftsloven § 4, stk. 8, 9](#)[Vægtafgiftsloven § 23, stk. 2](#)

PRAKSIS

Landsskatteretten · Beskatning af fri bil - Privat kørsel i firmabil på gule plader

07.10.2022

Udligningsafgiften og partikeludledningstillægget for § 9 dieselskøretøjer

Udligningsafgiften betales efter [§ 2, stk. 2](#) af afgiftspligtige køretøjer omfattet af [§ 3, stk. 1, A-D](#), og [§ 4, stk. 1, I og II](#), som er indrettet til at benytte **anden drivkraft end benzin og elektricitet** – i praksis diesel – eller som fremføres af et sådant køretøj. Efter [§ 2, stk. 3](#) betales der dog ikke udligningsafgift af påhængs- og sættevogne til personbefordring eller af påhængsvogne til godstransport og påhængsredskaber. Af campingvogne betales heller ikke udligningsafgift, jf. [§ 3, stk. 1](#).

Formålet er gennemgående og entydigt beskrevet i forarbejderne:

Opkrævning af udligningsafgiften af dieseldrevne køretøjer har til formål at udligne forskellen mellem beskatningen af energiindholdet i henholdsvis diesel og benzin.

Dette har været bærende siden mindst 1999, hvor satserne blev tilpasset ved en samlet energiafgiftsreform: »Det foreslås, at den særlige afgift, der opkræves af dieseldrevne biler sammen med vægtafgiften for at udligne forskellen i afgift mellem diesel og benzin – udligningsafgiften – tilpasses i overensstemmelse med de foreslåede ændringer i afgiften af dieselolie.« Sammenhængen til dieselafgiften gør, at udligningsafgiften systematisk følger energiafgiftspolitikken – se hertil den beslægtede oversigt om [energiafgifter](#).

Satsudviklingen har været markant:

Ændring	Indhold
Lov nr. 203 af 13. februar 2021	Udligningsafgiften forhøjes med ca. 21 pct. i 2021, svarende til en årlig indeksering på 1,9 pct. for 2021-2030; vægtafgiften forhøjes trinvis frem mod 2026
Lov nr. 1489 af 10. december 2024	Grundbeløbene indekseres til 2024-niveau som grundlag for en midlertidig nedsættelse af udligningsafgiften
Lov nr. 563 af 27. maj 2025	Reguleringsprocenterne i § 4, stk. 5 , nyaffattes til 6,5 pct. (2025) og 17,2 pct. (fra 2026) for at undgå dobbeltindeksering

De gældende nedsættelser fremgår nu direkte af loven: for kalenderårene 2025 og 2026 nedsættes udligningsafgiften med **30 pct.**, og fra og med 2027 med **21 pct.**, jf. [§ 3, stk. 4](#) og [§ 4, stk. 4](#). Vægtafgiften forhøjes derimod med 6,5 pct. i 2025 og 17,2 pct. fra 2026, jf. [§ 3, stk. 5](#) og [§ 4, stk. 5](#).

Partikeludledningstillægget efter [§ 2 b, stk. 1](#) udgør **1.000 kr. om året** for dieseldrevne personbiler indrettet til højst 9 personer, hvis partikeludslippet enten ikke er målt eller er målt til mere end 5 mg pr. km ved typegodkendelse. Efter [§ 2 b, stk. 3](#) gælder det samme for dieseldrevne varebiler med tilladt totalvægt på ikke over 3.500 kg, der er registreret første gang **før den 18. marts 2009**.

Fritagelsen ved eftermontering er reguleret i [§ 2 b, stk. 2](#): der betales ikke tillæg, hvis bilen efterfølgende er monteret med et godkendt partikelfilter. Kontrollen foretages af en synsvirksomhed, og – hvilket er afgørende i praksis – pligten til at betale tillægget bortfalder først **fra det tidspunkt**, hvor Skatteforvaltningen modtager synsvirksomhedens anmeldelse om, at filteret er godkendt og virker. Der er altså ingen automatisk tilbagevirkende kraft fra monteringsdatoen.

De tekniske krav var oprindeligt fastsat i [bekendtgørelse om fritagelse for partikeludledningsafgift ved eftermontering af partikelfilter](#) fra 2009, hvis [§ 1](#) direkte gengiver hjemlen i [§ 2 b](#), og hvis [§ 5](#) henlægger kontrollen til synsvirksomheden. Området reguleres nu af [bekendtgørelse om visse eftermonterede partikelfiltre](#) fra 2025, der i [§ 9](#) opregner den dokumentation, der skal forevises ved syn – tysk StVZO-godkendelse, Færdselsstyrelsens godkendelse, overensstemmelseserklæring eller prøvningsrapport.

At de tre elementer opkræves side om side, illustreres af [11-04047](#), hvor SKAT efter bortfaldet af en handicapfritagelse opkrævede vægtafgift, udligningsafgift og partikeludledningstillæg og herudover videresendte sagen med henblik på opkrævning af registreringsafgift.

LOV

[Vægtafgiftsloven § 2, stk. 2, 3](#)[Vægtafgiftsloven § 2b, stk. 1-3](#)[Vægtafgiftsloven § 3, stk. 4, 5](#)[Vægtafgiftsloven § 4, stk. 4, 5](#)PRAKSIS **Landsskatteretten** · Opkrævning af registreringsafgift efter ophørt afgiftsfritagelse for handicapbus 06.01.2012

Afgiftsperiode, forfald, hæftelse og tilbagebetaling ved afmelding eller ejerskifte

Afgiftsperioden er 12, 6 eller 3 måneder som anført i §§ 3-5, og der svares afgift fra og med registreringsdagen, jf. [§ 6, stk. 1](#). Alle fire afgiftselementer opkræves **samlet**: efter [§ 6, stk. 2](#) opkræves vægtafgift, udligningsafgift, privatbenyttelsestillæg og partikeludledningstillæg samlet og forfalder ved afgiftsperiodens begyndelse med forudbetaling for hele perioden. De administrative detaljer findes i [bekendtgørelse om vægtafgift af motorkøretøjer m.v. § 4](#), hvorefter afgiften afkræves den, der på forfaldstidspunktet var registreret som ejer – men opkræves hos brugeren, hvis en sådan tillige er registreret – og hvorefter sidste rettidige betaling er den 8. i måneden efter forfald.

Hæftelsesreglerne i [§ 10](#) er strenge og objektive:

- Afgiften påhviler den, i hvis navn køretøjet ved afgiftsperiodens begyndelse er registreret; er der registreret både ejer og bruger, **hæfter de begge**, jf. [stk. 1](#).
- Er køretøjet overgået til anden ejer uden anmeldelse, hæfter også den nye ejer, jf. [stk. 2](#), og dokumenteres overgangen senest den 15. i måneden før periodens begyndelse, påhviler afgiften alene den nye ejer, jf. [stk. 4](#).
- Har en anmeldelse medført uberettiget registrering i en andens navn, påhviler afgiften anmelderen, jf. [stk. 5](#).

Praksis er ubøjelig på dette punkt. I [09-00233](#) havde klageren solgt sin bil den 8. oktober 2008 og samme dag skrevet til skattecentret med anmodning om at blive slettet af registret; køberen anmeldte først ejerskiftet den 31. oktober. Landsskatteretten stadfæstede, at klageren skulle betale vægtafgift for hele perioden 1.-31. oktober, og fastslog, at udtrykket »afmeldes af motorkøretøjsregisteret« i [§ 6, stk. 3](#) skal forstås som en **formel** afmelding, der efter registreringsbekendtgørelsen sker ved aflevering af nummerpladerne. En skriftlig meddelelse uden de nødvendige dokumenter er uden retsvirkning.

Samme linje i [16-0031068](#): klageren hæftede for 17.920 kr. i vægtafgift for en KIA varevogn, som han hævdede aldrig reelt at have ejet, og som den tidligere ejer havde taget med sig, da virksomheden ophørte i 2006. Landsskatteretten fandt det ikke sandsynliggjort, at der forelå uberettiget registrering efter [§ 10, stk. 5](#) – det afgørende var, at det angivne SE-nummer tilhørte klagerens virksomhed. At klageren ikke havde betalt ansvarsforsikring og troede, at bilen derved automatisk blev afmeldt, var uden betydning.

Og i [16-0364107](#) hæftede en registreret **bruger** personligt, selv om både han og ægtefællen var erklæret konkurs, og kurator havde overtaget og solgt bilen:

En personlig konkurs medfører ikke, at skyldnerens gæld, der er stiftet før eller under konkurs, slettes, ligesom skyldneren efter konkursens afslutning fortsat hæfter for gæld, der er stiftet før eller under konkurs.

Til gengæld er tilbagebetalingen ved periodeafkorting gjort automatisk. Efter [§ 6, stk. 3](#) afkortes afgiftsperioden med de resterende dage ved afmelding og ved anmeldelse af anden ejer eller bruger, og efter [§ 6, stk. 4](#) sker tilbagebetalingen – **uden forudgående ansøgning** – til den, i hvis navn køretøjet var registreret på forfaldstidspunktet.

Endelig sætter loven selv grænser for, hvilke omregninger der kan kræves. I [20-0087256](#) stadfæstede Landsskatteretten et afslag på regulering af vægtafgiften for en nedvejet varebil. Resultatet følger af [§ 20 a, stk. 1](#), hvorefter varebiler, der i perioden 25. april – 27. november 2007 blev omregistreret fra en totalvægt over 2 t til 2 t eller mindre, uanset nedvejningen afgiftsberigtiges efter satserne for intervallet 2.001-2.500 kg. Der kan endelig ydes refusion af vægtafgift ved kombineret transport på landevej og jernbane efter [bekendtgørelsens § 11](#).

LOV

[Vægtafgiftsloven § 6, stk. 1-4](#)

[Vægtafgiftsloven § 10, stk. 1-5](#)

[Vægtafgiftsloven § 20a, stk. 1](#)

PRAKSIS	Landsskatteretten · Stadfæstelse af afslag på regulering af vægtafgift efter lovbestemt tilparring af nedvejede varebiler	05.04.2022
	Landsskatteretten · Vægtafgift – Registreret ejer – Uberttiget registrering – Køretøjsregisteret	26.10.2018
	Landsskatteretten · Bruger af køretøj hæfter personligt for grøn ejerafgift trods konkurs	19.12.2017
	Landsskatteretten · Landsskatteretten om hæftelse for vægtafgift ved ejerskifte af køretøj	06.10.2009

§ 11 Fritagelser efter § 15 og kvartsatsen for 35-årige køretøjer

[§ 15, stk. 1](#) fritager en snæver kreds af køretøjer for **samtlige fire afgiftselementer** – vægtafgift, udligningsafgift, privatbenyttelsestillæg og partikeludledningstillæg. Det gælder køretøjer tilhørende kongehuset (nr. 1), køretøjer specielt indrettet til brandslukning og redning samt beredskabskommissionernes køretøjer, når de ikke anvendes erhvervsmæssigt i konkurrence med private (nr. 4), ambulancer (nr. 5) og personkøretøjer, der anvendes til rutekørsel efter lov om trafikselskaber (nr. 6).

Hertil kommer delvise fritagelser: hyrevogne og sygetransportkøretøjer, der udelukkende benyttes til erhvervsmæssig befordring af siddende patienter, svarer ikke vægtafgift, jf. [§ 15, stk. 2](#) – men er fortsat omfattet af udligningsafgiften, hvilket ses direkte af satstabellen i § 3, stk. 1, litra D, hvor der for personbiler med tilladelse til erhvervsmæssig persontransport alene er anført udligningsafgift. Endelig er tivoli- og cirkuskøretøjer over 12 t fritaget for vægtafgift, jf. [§ 15, stk. 5](#).

Veterankøretøjsreglen findes i [§ 15, stk. 3](#):

Når der er forløbet 35 år fra et køretøjs 1. registrering, skal der fra den følgende afgiftsperiode kun betales vægtafgift, udligningsafgift, privatbenyttelsestillæg og partikeludledningstillæg med ¼ af satserne i § 2 b, stk. 1, § 3, stk. 1, og § 4, stk. 1.

To forhold fortjener at fremhæves. For det første udløses kvartsatsen efter bestemmelsens ordlyd alene af alderen, regnet fra første registrering, og først **fra den følgende afgiftsperiode**. For det andet omfatter nedsættelsen udtrykkeligt også partikeludledningstillægget og privatbenyttelsestillægget, ikke blot vægtafgiften.

At aldersgrænser på motorafgiftsområdet kan slå igennem med betydelig kraft – og med tilbagevirkende kraft – illustreres af [23-0112885](#). Her fastslog Landsskatteretten, at [lov nr. 203 af 13. februar 2021](#) § 9, stk. 8,

udtrykkeligt pålagde omberegning af registreringsafgiften for veterankøretøjer afgiftsberigtiget i perioden 18. december 2020 – 31. maj 2021, og at klagerens berettigede forventninger og telefonisk vejledning ikke kunne føre til et andet resultat. Sagen blev dog hjemvist, fordi Motorstyrelsen havde undladt at beregne det laveste af de to lovbestemte afgiftsgrundlag.

Skatteministeren kan endvidere efter [§ 15, stk. 4](#) fastsætte regler om afgiftsfrihed for køretøjer tilhørende diplomatiske og konsulære repræsentationer samt internationale organisationer, i det omfang det er nødvendigt for at opfylde traktatmæssige forpligtelser.

LOV

Vægtafgiftsloven § 15, stk. 1-5

PRAKSIS

Landsskatteretten · Omberegning af registreringsafgift for veterankøretøj: Hjemvisning grundet Motorstyrelsens manglende beregning af laveste afgiftsgrundlag efter lovændring

06.10.2025

Handicapfritagelsen i § 16: kommunal bevilling, delt klagevej og fritagelsens ophør

[§ 16, stk. 1](#) fritager personer med varigt nedsat funktionsevne, som efter lov om social service eller barnets lov kan opnå støtte til erhvervelse af en bil, for **vægtafgift og tillægsafgift for privat anvendelse**. Fritagelsen gælder kun, så længe køretøjet er registreret for og benyttes af den pågældende.

Kompetencen er delt, jf. [§ 16, stk. 2-3](#):

Afgørelse	Træffes af	Påklages til
Fritagelse efter stk. 1, 1. pkt.	Kommunalbestyrelsen	Ankestyrelsen
Ophør af fritagelsen efter stk. 1, 2. pkt.	Told- og skatteforvaltningen	Landsskatteretten

Denne konstruktion betyder, at den materielle vurdering af, om borgeren tilhører personkredsen, i realiteten afgøres i det sociale system efter [servicelovens § 114](#) og bilbekendtgørelsen, mens Skatteforvaltningen og Landsskatteretten alene håndterer den afgiftsmæssige konsekvens. Udvidelsen af fritagelsen til også at omfatte privatbenyttelsestillægget skete samtidig med tillæggets indførelse; af forarbejderne fremgår: »Det foreslås, at invaliderede personer, der efter bistandsloven kan opnå støtte til erhvervelse af motorkøretøj, fritages for tillæg for privat anvendelse, ligesom det i dag gælder for vægtafgiften.«

Den praktiske gennemførelse er beskrevet i [vejledning om støtte til køb af bil og individuel befording](#), hvis kapitel 5 særskilt behandler afgiftsfritagelse. Af vejledningens afsnit om [praktisk gennemførelse af registrering, klausulering og afgiftsfritagelse](#) fremgår, at kommunalbestyrelsen sender blanketter til forhandleren, så der ved registreringen indføres både klausul om, at ejer- eller brugerskifte inden 8 år kun kan ske med kommunens tilladelse, og påtegning om afgiftsfritagelse.

Ankestyrelsens praksis om personkredsen er det reelle omdrejningspunkt. Styrelsen har fastslået, at et omfattende skånebehov kan give ret til bilstøtte – og dermed til afgiftsfritagelse – selv om gangdistancen isoleret set ikke er betydeligt nedsat, jf. principafgørelsen i [52-14](#) om to borgere med svær hæmofili A, der begge fik ret til støtte og til afgiftsfritagelse. Omvendt gælder, at:

- økonomiske forhold ikke alene kan bære et afslag, når de øvrige betingelser er opfyldt, jf. [C-5-01](#),
-

kroniske smerter kan begrunde støtte, men kun ved et dokumenteret kronisk smertesyndrom med udtømte behandlingsmuligheder, jf. [O-2-00](#), og

- gener, der ikke er konstant til stede, ikke er tilstrækkelige, jf. [77-09](#) om stomigener.

Særlig betydning for afgiftssiden har [C-37-00](#), hvor Ankestyrelsen fastslog, at en tidligere bevilling ikke i sig selv kan begrunde fornyet støtte – og hvor konsekvensen blev, at **afgiftsfritagelsen bortfaldt med udgangen af den efterfølgende måned**.

Når den sociale bevilling falder bort, følger afgiftsopkrævningen automatisk. I [11-04047](#) meddelte kommunen Centralregistret, at køretøjet fra den 1. juli 2011 ikke længere var fritaget, hvorefter SKAT opkrævede vægt- og udligningsafgift, partikeludledningstillæg og – via registreringsafgiftslovens § 2, stk. 3 – 87.867 kr. i registreringsafgift. Tilsvarende i [10-03453](#), hvor fritagelsen ophørte ved brugerens død, og ægtefællen, der hensad i uskiftet bo, trådte i hendes sted i afgiftsmæssig henseende og hæftede, uanset at bussen henstod ubrugt i garagen i over to år. Se også [16-0132882](#) om ophævelse af fritagelsen ved bortfald af støtte efter serviceloven og [14-4871046](#) om betydningen af manglende typegodkendelse som M2-personbil.

Den registreringsmæssige side af handicapbiler er behandlet i [24-0085177](#), hvor Landsskatteretten fastslog, at en kommunal låneklausul ikke er en lovreguleret registrering i Køretøjsregisteret og ikke giver kommunen retsbeskyttelse mod civilretlig overdragelse – og at skatteforvaltningslovens § 32 a ikke hjemler genoptagelse af et registreret ejerforhold, når betingelserne i registreringsbekendtgørelsen var opfyldt på registreringstidspunktet.

LOV	Serviceloven § 114	Vægtafgiftsloven § 16, stk. 1-3	
PRAKSIS	Landsskatteretten · Landsskatteretten: Afslag på genoptagelse af registreret ejerskifte af handicapbil med kommunal låneklausul		14.04.2026
	Landsskatteretten · Journalnr. 16-0132882: Ophævelse af registreringsafgiftsfritagelse for handicapbil ved bortfald af støtte efter Serviceloven		26.09.2017
	Landsskatteretten · Afgiftsfritagelse for handicapbus – manglende typegodkendelse som M2 personbil		04.03.2016
	Landsskatteretten · Opkrævning af registreringsafgift efter ophørt afgiftsfritagelse for handicapbus		06.01.2012
	Landsskatteretten · Opkrævning af registreringsafgift efter ejerskifte ved død – Uskiftet bo – Handicapbus		30.06.2011
	Ankestyrelsen · Bilstøtte til personer med svær hæmofili A på grund af omfattende skånebehov og risiko for forværring af funktionsevnen		01.01.2014
	Ankestyrelsen · Afslag på støtte til køb af bil: Vurdering af stomigener, lugtgener og begrænset gangdistance på trivselsmæssigt grundlag		01.01.2009
	Ankestyrelsen · Støtte til køb af bil: En ansøgers økonomiske forhold kan ikke alene begrunde afslag, når betingelserne i øvrigt er opfyldt		01.01.2001
	Ankestyrelsen · Bilstøtte ved kroniske rygsmerter og nedsat funktionsevne		01.01.2000
	Ankestyrelsen · Tidligere bevilget bilstøtte kan ikke i sig selv begrunde fornyet støtte – vurdering skal ske ud fra aktuel funktionsevne		01.01.2000

Hjemmelsfejlen for totalvægtgruppen 2.501-3.000 kg og genoptagelsen af ca. 6.347 sager

§ 13

Et af de mest instruktive eksempler på legalitetsprincippet gennemslag på afgiftsområdet opstod ved indekseringen af satserne i [lov nr. 1489 af 10. december 2024](#). Ved nyaffattelsen af satstabellen i § 4, stk. 1,

tabelafsnit A, faldt hele rækken for motor- og påhængskøretøjer med en totalvægt på **2.501-3.000 kg** ud af tabellen.

Konsekvensen var utvetydig. Lovgiver konstaterede selv i forarbejderne til reparationsloven:

På grund af fejl fremgår satserne for vægtafgift, udligningsafgift og for tillæg for privat anvendelse for motor- og påhængskøretøjer m.v. med en totalvægt på 2.501-3.000 kg ikke af tabellen for afgiftssatser i vægtafgiftslovens § 4, stk. 1, tabelafsnit A. Dette medfører, at der ikke er hjemmel til opkrævningen af de nævnte afgifter for den berørte vægtgruppe.

Skatteforvaltningen havde i mellemtiden opkrævet efter de satser, der galdt før 1. januar 2025 – 5.800 kr. i vægtafgift, 1.400 kr. i udligningsafgift, 6.250 kr. i privatbenyttelsestillæg og 580 kr. i vægtafgift for påhængskøretøjer. Om håndteringen fastslår forarbejderne:

Der har imidlertid ikke været hjemmel til opkrævningen af disse afgifter, hvorfor Skatteforvaltningen af egen drift vil genoptage de relevante opkrævninger foretaget i perioden fra ikrafttrædelsen af lov nr. 1489 af 10. december 2024 den 1. januar 2025 til og med 28. februar 2025 med henblik på at tilbagebetale de opkrævede beløb. Det drejer sig om ca. 6.347 sager.

Rækken blev genindsat ved [lov nr. 563 af 27. maj 2025](#) med virkning fra 1. juni 2025, med satserne 5.450 kr. i vægtafgift, 540 kr. for påhængskøretøjer, 2.000 kr. i udligningsafgift og 6.250 kr. i privatbenyttelsestillæg (2024-niveau). Samme lov korrigerede reguleringsbestemmelsen i [§ 4, stk. 5](#), fordi anvendelsen af de gamle procentsatser på de nu 2024-indekserede grundbeløb ellers ville have medført en dobbeltindeksering for perioden 2021-2024.

Sagen har principiel værdi ud over den konkrete vægtgruppe: den bekræfter, at en afgift ikke kan opkræves uden udtrykkelig hjemmel i satstabellen, uanset at både forarbejder og administrativ praksis forudsatte, at gruppen var afgiftspligtig – og at konsekvensen er genoptagelse og tilbagebetaling af egen drift, ikke blot efter anmodning. Om de generelle rammer for genoptagelse af afgiftstilsvaret henvises til oversigten om [skatteret-genoptagelse](#).

LOV

[Skatteforvaltningsloven § 32, stk. 1](#)[Vægtafgiftsloven § 4, stk. 1, 5](#)

§ 14 Sammenfatning: hvad praksis kan bruges til

Praksis på vægtafgiftsområdet er præget af, at afgiften er **periodisk, forudbetalt og registreringsbaseret**. Det giver tre gennemgående mønstre.

For det første er registreringen afgørende – ikke det civilretlige. Hæftelsen følger registreringen i Køretøjsregisteret, og hverken konkurs, faktisk manglende rådighed, manglende forsikring eller en uformel salgsmeddelelse ændrer på det, jf. [09-00233](#), [16-0031068](#) og [16-0364107](#). Den eneste sikre vej ud af afgiftspligten er formel afmelding eller anmeldt ejerskifte – hvorefter tilbagebetaling sker automatisk efter [§ 6, stk. 4](#).

For det andet er anvendelseskvalifikationen en bevissag, hvor ét enkelt brud er nok. Konstateres privat kørsel, vender bevisbyrden, og den kan i praksis kun løftes med et kørselsregnskab, jf. [22-0041503](#). Medhold opnås kun, hvor den observerede kørsel kan forklares erhvervsmæssigt, og hvor der er andre biler til privat brug, jf. [09-02392](#). For lønmodtagere er nødvendighedskriteriet den reelle sorteringsmekanisme: dokumenteret

transport af stort, tungt eller beskidt materiel fører til medhold ([08-03010](#)), mens småt udstyr og sporadiske messebesøg ikke gør ([09-00394](#)).

For det tredje er fristerne skatteyderens stærkeste kort. I sag efter sag har Landsskatteretten accepteret den materielle kvalifikation, men afskåret efteropkrævningen ud over 3-årsfristen, fordi grov uagtsomhed ikke var godtgjort – [08-02459](#) og [10-01057](#) er skoleeksemplerne. Hertil kommer de formelle indsigelser om begrundelse og sagsfremstilling, jf. [09-01090](#) og [10-03357](#) – dog med den vigtige modifikation, at sagsfremstillingskravet ikke gælder, når den særlige procedure i [skatteforvaltningslovens § 20 e](#) anvendes, jf. [§ 19, stk. 5, nr. 9](#).

For rådgivere er den praktiske lære enkel: enten registreres varebilen til blandet anvendelse og betales det halve tillæg efter [§ 4, stk. 2](#), eller også holdes den strengt erhvervsmæssig med kørebog og dagsbeviser efter [§ 4, stk. 8](#) kombineret med moms-dagsbevis efter [momslovens § 29 a](#) ved de lejlighedsvis private ture. Mellemvejen – erhvervsregistrering uden dokumentation – er den dyreste. Om momssiden henvises i øvrigt til [moms-fortolkning](#), og om bindende svar på området til [bindende-svar-skatteaaet](#).

LOV

[Momsloven § 29a](#)[Skatteforvaltningsloven § 19, stk. 5](#)[Skatteforvaltningsloven § 20e](#)[Vægtafgiftsloven § 4, stk. 2, 8](#)[Vægtafgiftsloven § 6, stk. 4](#)

PRAKSIS	Landsskatteretten · Beskatning af fri bil - Privat kørsel i firmabil på gule plader	07.10.2022
	Landsskatteretten · Vægtafgift – Registreret ejer – Uberettiget registrering – Køretøjsregisteret	26.10.2018
	Landsskatteretten · Bruger af køretøj hæfter personligt for grøn ejerafgift trods konkurs	19.12.2017
	Landsskatteretten · Afgørelse om privatbenyttelsesafgift for varebil og genoptagelse af afgiftstilsvaret	07.10.2011
	Landsskatteretten · Landsskatteretten: Manglende sagsfremstilling ved efteropkrævning af vægtafgift	06.05.2011
	Landsskatteretten · Vægtafgift for varebil: Indkøb til firmajulefrokost anset for erhvervsmæssig kørsel	19.04.2011
	Landsskatteretten · Landsskatteretten stadfæster afgørelse om privat anvendelse af varebil	31.03.2010
	Landsskatteretten · Afgørelse om tillæg for privat anvendelse af varebil - manglende begrundelse for ekstraordinær fastsættelse	11.12.2009
	Landsskatteretten · Tillæg for blandet privat og erhvervsmæssig anvendelse af varebil - Forældelse efter skatteforvaltningsloven	09.12.2009
	Landsskatteretten · Skovløbers varebil anset for blandet privat og erhvervsmæssig anvendelse	27.11.2009
	Landsskatteretten · Landsskatteretten om hæftelse for vægtafgift ved ejerskifte af køretøj	06.10.2009

REFERENCE Lovgrundlag

9 paragraffer

Skatteforvaltningsloven § 20e	Vægtafgiftsloven § 2a
Vægtafgiftsloven § 2 stk. 2	Vægtafgiftsloven § 2b
Vægtafgiftsloven § 4	Vægtafgiftsloven § 6
Vægtafgiftsloven § 10 stk. 1	Vægtafgiftsloven § 15 stk. 3
Vægtafgiftsloven § 16	

MATERIALE Citerede afgørelser

35 afgørelser

LANDSSKATTERETTEN · ADMINISTRATIV KLAGEINSTANS

29

14.04.2026	Landsskatteretten: Afslag på genoptagelse af registreret ejerskifte af handicapbil med kommunal låneklausul	24-0085177
06.10.2025	Omberegning af registreringsafgift for veterankøretøj: Hjemvisning grundet Motorstyrelsens manglende beregning af laveste afgiftsgrundlag efter lovændring	23-0112885
07.04.2025	Privatbenyttelsesafgift for varebil – private indkøb under erhvervsmæssig kørsel	23-0061130
12.11.2024	Nægtet tilbagebetaling af eksportgodtgørelsesgebyr efter annullering af eksportsag	24-0008316
17.01.2024	Privatbenyttelsesafgift for varebil anvendt til jagt og transport af ikke-ansat passager	22-0074066
07.10.2022	Beskatning af fri bil - Privat kørsel i firmabil på gule plader	22-0041503
05.04.2022	Stadfæstelse af afslag på regulering af vægtafgift efter lovbestemt tilparring af nedvejede varebiler	20-0087256
13.09.2021	Afgiftspligt for mandskabsvogn efter privat kørsel	20-0092985
26.10.2018	Vægtafgift – Registreret ejer – Ubertrettiget registrering – Køretøjsregisteret	16-0031068
19.12.2017	Bruger af køretøj hæfter personligt for grøn ejeravgift trods konkurs	16-0364107
26.09.2017	Journalnr. 16-0132882: Ophævelse af registreringsafgiftsfritagelse for handicapbil ved bortfald af støtte efter Serviceloven	16-0132882
04.03.2016	Afgiftsfritagelse for handicapbus – manglende typegodkendelse som M2 personbil	14-4871046
06.01.2012	Opkrævning af registreringsafgift efter ophørt afgiftsfritagelse for handicapbus	11-04047
01.11.2011	Vægtafgift og privat anvendelse af varebil – specialindretning	11-00540
07.10.2011	Afgørelse om privatbenyttelsesafgift for varebil og genoptagelse af afgiftstilsvær	10-01057
30.06.2011	Opkrævning af registreringsafgift efter ejerskifte ved død – Uskiftet bo – Handicapbus	10-03453
06.05.2011	Landsskatteretten: Manglende sagsfremstilling ved efteropkrævning af vægtafgift	10-03357
05.05.2011	Tillæg for blandet privat og erhvervsmæssig anvendelse af varebil - Kørsel mellem hjem og arbejdsplads	10-00998
19.04.2011	Vægtafgift for varebil: Indkøb til firmajulefrokost anset for erhvervsmæssig kørsel	09-02392
18.11.2010	Beskatning af fri bil - Varebil på gule plader - Privat anvendelse	08-02554
03.06.2010	Landsskatteretten: Efteropkrævning af moms og tillæg for privat anvendelse af varebil	08-03071
31.03.2010	Landsskatteretten stadfæster afgørelse om privat anvendelse af varebil	09-00394
11.12.2009	Tillæg for privat anvendelse af varebil - god tro og efteropkrævning	09-00931
11.12.2009	Afgørelse om tillæg for privat anvendelse af varebil - manglende begrundelse for ekstraordinær fastsættelse	09-01090
11.12.2009	Tillæg for blandet privat og erhvervsmæssig anvendelse af varebil - Kørsel mellem hjem og arbejde	09-01188

09.12.2009	Tillæg for blandet privat og erhvervmæssig anvendelse af varebil - Forældelse efter skatteforvaltningsloven	08-02459
27.11.2009	Skovløbers varebil anset for blandet privat og erhvervmæssig anvendelse	08-03010
06.10.2009	Landsskatteretten om hæftelse for vægtafgift ved ejerskifte af køretøj	09-00233
31.08.2009	Landsskatteretten stadfæster efteropkrævning af moms og vægtafgift for varebil	07-01016
SKATTERÅDET · ADMINISTRATIV MYNDIGHED		1
13.04.2021	Mandskabsvogne versus varebiler regler for erhvervskørsel og momsfradrag	20-0923510
ANKESTYRELSEN · NÆVN / KLAGEINSTANS		5
01.01.2014	Bilstøtte til personer med svær hæmofili A på grund af omfattende skånebehov og risiko for forværring af funktionsevnen	52-14
01.01.2009	Afslag på støtte til køb af bil: Vurdering af stomigener, lugtgener og begrænset gangdistance på trivselsmæssigt grundlag	77-09
01.01.2001	Støtte til køb af bil: En ansøgers økonomiske forhold kan ikke alene begrunde afslag, når betingelserne i øvrigt er opfyldt	C-5-01
01.01.2000	Tidligere bevilget bilstøtte kan ikke i sig selv begrunde fornyet støtte – vurdering skal ske ud fra aktuel funktionsevne	C-37-00
01.01.2000	Bilstøtte ved kroniske rygsmerter og nedsat funktionsevne	0-2-00